

lighed til Grundloven. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Assens om 14 Dage paa et eller andet Sted i Landet vil lade Grundloven leve og vil raabe Hurra for den. Jeg synes dog, det ligger saa nær, at saa maa man vise den Kærlighed til Grundloven, som ogsaa det ærede Medlem nærer, ved at respektere den. Den nemmeste og simpleste Maade at vise sin Kærlighed til Grundloven paa, er at respektere den, det er det hele, der forlanges i denne Sag. Men det glæder mig, at det ærede Medlem har den gode Villie, og jeg haaber saa, at den maa finde Udtryk i Gerning i næste Rigsdagssamling, naar vi tage denne Sag op.

Birck: Jeg maa gøre opmærksom paa overfor det ærede Medlem, der nu satte sig (Borgbjerg), at Spørgsmaalet om at faa Forsvarssagen ind for Folkets Afgørelse, oprindeligt ikke er rejst af Højre, men af den ærede Konseilspræsident. Naar der i forskellige Højreblade har lydt Stemmer for en Folkeafstemning om Forsvarssagen, har man dermed ment en Folkeafstemning om, hvorvidt Danmark skulde forsvares eller ej.

Endelig skal jeg sige med Hensyn til vor Interesse for Byerne, at jeg som Byrepræsentant ønsker, at Byerne skulle have, hvad der tilkommer dem, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg mener, at Byerne ville staa sig bedre ved, hvis de have $\frac{1}{3}$ af Befolkningen, at faa $\frac{1}{3}$ af 120 dygtige Rigsdagsmænd end at faa $\frac{1}{3}$ af 160 mindre dygtige Rigsdagsmænd. Med andre Ord: Byernes Krav ere tilfredsstillende, naar de blot faa deres forholdsmæssige Antal, men Byerne kræve ingenlunde en Masseproduktion af Rigsdagsmænd.

Berntsen: Paa det direkte Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) rettede til mig, skal jeg — og med hans Tilladelse uden at lægge Haanden paa Hjertet — sige, at jeg ikke har opgivet Troen paa, at Grundlovændringens Vej er fremkommelig. Hvis jeg havde opgivet Troen derpaa, vilde jeg selvfølgelig ikke have foreslaaet at fortsætte Forhandlingen ad den Vej.

Ordføreren for Forespørgerne (Borgbjerg): Naar det ærede Medlem endnu tror paa en Grundlovændring, altsaa paa Muligheden af de kongevalgtes Opløsning under de politiske Forhold, vi maa regne med i den nærmeste Tid, vil jeg kun sige, at jeg aldrig har fundet Mage til en saa-

dan Tro, hverken i Israel eller i det danske Folk. Det ærede Medlem fra Assens' Tro er enestaaende, og det kan kun glæde i disse vantrø Tider at finde en saadan Tro, den findes ikke hos nogen som helst anden.

Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) vil jeg kun sige, at han indrømmede jo, at Højrepressen havde taget Ordet for en Folkeafstemning i Forsvarssagen. Jeg har fundet Artikler, det fuldt ud have sluttet sig til Ministeriets Krav om, at denne Sag skulde lægges i Folkets Haand ved et almindeligt Folkeafstemningsvalg. Men det ærede Medlem sluttede sig altsaa til Tanken om en Folkeafstemning. En Folkeafstemning ville vi vistnok meget vanskeligt kunne faa, da det ikke er hjemlet i Forfatningen. Jeg skulde ikke have noget derimod, tværtimod. Jeg skulde ikke have noget imod, at Folkeafstemningen blev indført i vor Forfatning. Folkeafstemningen findes paa Socialdemokratiets Program, men det kræver en Forfatningsændring, saa vi kunne ikke inden næste Valg faa en saadan Folkeafstemning. Naar man nu fra den Side holder paa Princippet Folkeafstemning, kan det kun glæde mig, men da vi ikke nu kunne faa det, vil man kun kunne nærme sig dertil ved at faa et Folkeafstemningsvalg efter en retfærdig Valgkredsordning. Den Afgørelse, som vi vilde faa, hvis vi bevarede den nuværende Valgkredsordning, vilde fjerne sig langt fra en Folkeafstemning. Nærede det ærede Medlem og hans Parti virkelig Interesse for, at Forsvarssagen kunde blive lagt saaledes, som de erklære, at de ønske, i Folkets Haand, maatte de støtte os, og de maatte støtte Regeringen i dens Villie til at faa denne Sag løst ved Hjælp af Grundlovens Opfyldelse i næste Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem sagde, at Byernes Befolkning var nok saa interesseret i at faa sit forholdsvise Antal af et mindre Antal Rigsdagsmænd som af et større. Derom kan der jo altid diskuteres. Valget staar, hvad de sidste 2—3 Aars Udvikling noksom har vist, mellem Grundlovens Ændring eller dens Opfyldelse, og de, der tro, at de kunne gaa en Mellemevej, ville i Virkeligheden intet af dette, for de vide, det strander paa Regeringen og dens Parti, de vide, at det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) med velberaad Hu, meget vel overvejet og meget bevidst siger dette: Enten — Eller. De, der altsaa tro, at de kunne faa et Kompromis midt imellem dette Enten og dette Eller, vide, at der er mange af dem, der sige: Enten — Eller, der ville se paa et saadant Forsøg